यत । सो ऽपः प्राविशत् तं देवाः प्रैषमैच्छन्नित्यादि । «Agnis tres fratres natu majores habebat: hi, diis sacra deferentes, interfecti sunt: Sauk'ikas Agnis timebat sibi: «eodem modo me quoque fatum attigerit»: sic reputans evanuit et in aquas confugit: dii eum redire (?) desiderabant, etc.»

b. Die Scholien bei Stev. जुषन्त सेवतां (l. सेवन्तां)। — वह्नयो वोढारो धनानां प्रापयितारः ।

4.

(Str. 1. = *Sāmav.* I. 2. 10. 5., Str. 1—3. = *Vāg'as. Samh.* XX. 84—86.)

Str. 1. (*Nir.* XI. 26.) *b.* Die Scholien: वाजिनीवती अन्नवत्क्रियावती । वाजो (*Nigh.* II. 7.) अन्नमासु इति वाजिन्यः क्रियाः । ताः क्रिया यस्यां सन्ति । सा सरस्वती वाजिनीवती । Rosen: «cibum flagitante prece vocata».

c. वष्टु. S. Westergaard u. वश्. — Die Scholien: धियावसुः कर्मप्राप्यधननिमित्तभूता । धिया कर्मणा वसु यस्याः सकाशाद्भवति । सा धियावसुः । Rosen: «orantibus divitias tribuens».

Str. 2. *a.* Die Scholien: सूनृतानां प्रियाणां सत्यवाक्यानां ।

b. Die Scholien: चेतन्ती सुमतीनां शोभनबुद्धियुक्तानामनुष्ठातॄणां चेतन्ती तदीयमनुष्ठेयं ज्ञापयन्ती । Rosen: «interpres fausta meditantium». Westergaard (u. चित्) fasst hier चेतन्ती in der Bedeutung von जानती auf. Ueber den Genitiv s. zu II. 2. 2. *b.*, über den Accent von सुमतीनआन् a. a. O. §. 10.

Str. 3. (*Nir.* XI. 27.) Die Scholien: द्विविधा हि सरस्वती विग्रहवद्देवता नदीरूपा च । तत्र पूर्वाभ्यामृग्भ्यां विग्रहवती प्रतिपादिता । अनया तु नदीरूपा प्रतिपद्यते । तादृशी सरस्वती केतुना कर्मणा प्रवाहरूपेण महो अर्णः प्रभूतमुदकं प्रचेतयति प्रकर्षेण ज्ञापयति । किं च । स्वकीयेन